

วัดมงคลสวรรค์

ตั้งอยู่ที่ บ้านปอจีคุ่น หมู่ที่ ๕ ตำบลเอื้องคำใหญ่ อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๖ ไร่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา อาณาเขต ทิศเหนือประมาณ ๓ เส้น จดที่นาของนายสอน เล็งสิทธิ์ ทิศใต้ประมาณ ๓ เส้น จดที่นาของนายอินทร์ แปลงจันสุ ทิศตะวันออกประมาณ ๒ เส้น จดที่นาของนายชม มีราช ทิศตะวันตก ประมาณ ๒ เส้น จดที่นาของนายดี เนื้ออ่อน อาคารเสนาสนะประกอบด้วย อุโบสถ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นอาคาร ไม้พื้นคอนกรีต ศาลาการเปรียญ กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก กุฏิสงฆ์ จำนวน ๒ หลัง เป็นอาคารไม้ ๑ หลัง และครึ่งตึกครึ่งไม้ ๑ หลัง ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นอาคาร ไม้พื้นคอนกรีต ปูชนียวัตถุมีพระประธานประจำศาลาการเปรียญ หล่อด้วยปูนคอนกรีต ขนาดหน้าตัก กว้าง ๔๕ นิ้ว สูง ๘๔ นิ้ว พระพุทธรูปหล่อด้วยทองสำริด ขนาดหน้าตัก กว้าง ๕๐ นิ้ว สูง ๗๔ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ และขนาดหน้าตักกว้าง ๓๒ นิ้ว สูง ๔๕ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

ประวัติวัดมงคลสวรรค์ ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๕ ชาวบ้านเรียกว่า วัดบ้านปอจีคุ่น เพราะบริเวณวัดมีเถาวัลย์ชื่อปอจีคุ่น ซึ่งมีกลิ่นหอมชาวบ้านนำเปลือกมาตากแห้ง แล้วบดประสมกับเปลือกคันทบงและยางคันทบงทำเป็นรูปหอมเพื่อบูชาพระรัตนตรัย เดิมมีหลวงปู่อินและหลวงปู่สงค์ ชาว นครพนมได้เดินธุดงค์มาบริเวณนี้ ต่อมาได้ชักชวนชาวบ้านสร้างวัดขึ้น ได้รับพระราชทาน วิสุคามสีมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๘ เขตวิสุคามสีมา กว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๒ เมตร การบริหารและการปกครองมีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบนาม คือ รูปที่ ๑ พระอินทร์ รูปที่ ๒ พระบุญยืน รูปที่ ๓ พระพวย พ.ศ. ๒๔๗๑-๒๔๘๐ รูปที่ ๔ พระอัม พ.ศ. ๒๔๘๑-๒๔๘๖ รูปที่ ๕ พระเมย พ.ศ. ๒๔๘๗ -๒๕๐๐ รูปที่ ๖ พระบัวลา พ.ศ. ๒๕๐๑-๒๕๑๕ รูปที่ ๗ พระหนู พ.ศ. ๒๕๑๖-๒๕๑๘ รูปที่ ๘ พระคำภา พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๑ รูปที่ ๙ พระเกรียงศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๒๓ รูปที่ ๑๐ พระดำรงศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๖ รูปที่ ๑๑ พระอุทัย พ.ศ. ๒๕๒๗-๒๕๒๘ รูปที่ ๑๒ เจ้าอธิการชาญชัย วิสารโท ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นมา การศึกษามีศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี